

BELEVENISSEN MET EEN VISAREND OP VLIELAND

Na 15 september rijdt op Vlieland de bus niet meer. Als je dan van het Posthuis naar het dorp moet en niet over een fiets beschikt, zit er niets anders op dan lopen.

Zo ben ik dan op 21 september naar het dorp gewandeld om een paar boodschappen te doen en een paar visites af te leggen. Terug kreeg ik gelukkig bij het dorp een lift aangeboden door een eilander die bij Dodemansbol een net op het wad ging zetten om een botje of een harder te verschalken.

Toen ik bij Dodemansbol uit de auto stapte was er een enorm alarm onder de wadvogels. Honderden Rosse Grutto's, Wulpen, Kanoeten, Bonte Strandlopers enz. vlogen in paniek rond. Door de wijze waarop de vogels vlogen dacht ik direct aan roofvogelalarm. De vogels vliegen dan veel meer in compacte groepen bij elkaar dan bij een verstoring van b.v. mensen. Bij deze laatste verstoring vliegen ze in een veel lossere verband.

Op de duintop bij Dodemansbol zaten een jonge man en een meisje die ook met kijkers de lucht afzochten. Zij vertelden mij dat ze even tevoren een Visarend gezien hadden, maar dat ze hem tussen al dat vogelgewriemel waren kwijt geraakt. We hebben toen een tijdje zitten praten en op het wad werd alles weer rustig, Opeens riep het meisje "Daar zit hij!" en ja hoor, niet eens zo ver van ons vandaan zat een Visarend op een paal in de kwelder. We konden hem door de kijker prachtig waarnemen. Aan de vlekkerige kop en rug kregen we de indruk dat het een eerstejaarsvogel was.

Ongeveer een half uur later vloog hij op direct achtervolgd door een bende Kokmeeuwen, waar hij zich echter niets van aantrok, en ging laag over de Waddenzee rondjes vliegen. Driemaal stortte hij zich met vooruitgestoken poten in het water zodat het hoog opspatte. Twee keer sloeg hij mis, maar de derde keer was het raak. Hij vloog met zijn prooi naar een paal bij de waddenhut van de Jeugdbond. Door de afstand konden we niet zien wat voor een prooi hij had gevangen, maar door de kijker konden we duidelijk zien dat hij iets oppeuzelde.

Ik ben toen door het Bomenland naar het Posthuis gewandeld. Na het eten heb ik het hele Posthuiswad en de kwelder door de kijker afgezocht maar kon hem niet meer vinden.

De volgende morgen was het eerste wat ik zag toen ik over de duintjes bij de bank voor het Posthuis keek, de Visarend. Hij zat met een grote prooi op een dikke paal op het wad. Opmerkelijk was het, dat, terwijl hij rustig zijn prooi opat, Tureluurs en Groenpootruiters vlak bij hem op het wad naar voedsel zochten. Ze zien in een zittende roofvogel geen vijand.

Hetzelfde kun je in het voorjaar zien bij de Eidereenden. Wanneer een moeder-eidereend met haar jongen in de Waddenzee zwemt, zie je er altijd een paar Zilvermeeuwen omheen zwemmen. Ik krijg dan de indruk dat ze die zwemmende meeuwen niet als vijand herkennen. De jonge eendjes zwermen rustig een eindje bij de moeder vandaan tot er een paar meeuwen opvliegen en meteen een paar jongen grijpen. Dan is er direct alarm en probeert de moeder de jongen zo gauw mogelijk onder haar vleugels te krijgen. Zwarte Kraaien doen dat nog veel brutaler. Ik heb dit voorjaar op de kwelder gezien hoe een moedereend, die aangevallen werd door Zilvermeeuwen en haar jongen veilig onder haar lichaam had, van achteren aangevallen werd door een Zwarte Kraai die een jong gewoon onder haar lichaam wegtrok en er mee weg vloog. Maar terug naar de Visarend.

Nadat de Visarend een tijd aan zijn prooi had zitten trekken, vloog hij op en streek om ongeveer 10.00 uur neer op de waddenhut. Hier heeft hij de gehele dag gezeten tot 's avonds toen het begon te schemeren en hij opvloog om hoog over het Bomenland in de richting van het dorp te verdwijnen.

Zolang ik hem gezien heb, deed hij dit iedere dag.

Volgens de hoer Rollingswier van Staatsbosbeheer bracht hij de nacht door in de bomen van de Oude Kooi.

Ik ben 28 september van het eiland weggegaan en heb hem iedere dag gezien. De heer Th.G.de Roos, die erg goed op de hoogte is met de vogels van Vlieland, vertelde mij, dat het nog nooit gebeurd was, dat een Visarend er zo lang verbleef.

Visarenden zijn eigenlijk niet zo heel zeldzaam op Vlieland en in mei of september moet het gek gaan, wil je er niet een zien. In mei 1976 heb ik er tot drie keer toe een gezien, maar altijd door-trekkers en je wordt er altijd weer opmerkzaam gemaakt door het enorme alarm

van de meeuwen en wadvogels.

26 september 's morgens zag ik iets heel leuks. De Visarend zat weer met prooi op de kwelder. Toen hij deze op had, vloog hij laag over het water en liet al vliëgend zijn poten door het water slepen. Ik kreeg toen de indruk dat hij gewoon zijn "voeten" waste.

De laatste morgen, 28 september, ben ik, voordat ik naar de boot vertrok, nog even op de dwarsdijk gaan kijken. Het laatste wat ik van hem gezien heb, was zijn stoere roofvogelfiguur boven op de waddenhut.

Joh. Moerkerk

CONTRIBUTIE 1978 en ABONNEMENT "HET VOGELJAAR"

Sinds de oprichting van de vereniging, nu ruim tien jaar geleden, is de contributie of donatie verhoogd geworden. Een uniek gebeuren!!

Doch voor 1978 ontkomen we er niet aan.

In de loop der jaren hebben we een aardig bedragje kunnen sparen. Op dit bedrag wordt nu ingeteerd en dat is naar onze mening niet de bedoeling.

De contributie voor 1978 wordt dan als volgt:

contributie leden	f 8,-- per jaar
contributie jeugdleden	5,-- per jaar
donatie	4,-- per jaar

Stichting Het Vogeljaar heeft medegedeeld dat het abonnement op Het Vogeljaar i.v.m. de gestegen kosten verhoogd wordt. Leden die via onze vereniging geabonneerd zijn op dit blad moeten in 1978 f 13,50 per jaar betalen.

U bespaart de penningmeester veel tijd indien u de contributie per giro overmaakt. Het gironummer van de vereniging is 2573795 t.n.v. Vogelbescherming "Noordwijk" te Noordwijk.
